

[Aase Olesen]

der handler om dette problem og har en anden provenuberegning.

Vi sagde allerede i foråret, da forslaget var til sin første behandling, at forslaget teknisk set ikke var tilfredsstillende, idet det ikke løste et andet vigtigt problem, som skal løses i denne forbindelse, nemlig den skæve regulering af samordningsfradraget, som har fundet sted siden 1982, hvor vi – og det var det radikale venstre og socialdemokratiet med til – fastholdt pristalsreguleringen for de sociale pensioner og dermed for samordningsfradraget, medens tjenestemandspensionerne fortsat fulgte lønniveauet og dermed også fik den vedtagne 2 pct.s regulering.

Der hviler altså en særlig forpligtelse på både os og socialdemokratiet til at få rettet denne skæve regulering op, og det undrer mig meget, at det ikke er indeholdt i forslaget. Dette problem skal løses, og jeg forstod på finansministeren, at det vil blive søgt løst i regeringens kommende forslag.

Socialdemokratiet foreslår samordningsfradraget flyttet fra tjenestemandspensionen til fradrag i folkepensionen. Dette er det radikale venstre ikke enig i. For det første strider det mod det radikale venstres principielle synspunkt med hensyn til vigtigheden af at fastholde folkepensionens grundbeløb som et ikke-indtægtsreguleret beløb. For det andet siger betænkning nr. 1054 fra november i år – som socialdemokraterne nok ikke har fået tid til at læse – at det vil være administrativt meget besværligt at gøre. Dette taler jo kun for vores principielle holdning, og derfor kan vi ikke gå med til denne del af forslaget.

Det radikale venstre ønskede ved den sidste førstebehandling, at vi fik en teknisk afklaring af disse problemer, og betænkning nr. 1054 viser jo klart, at det var hårdt tiltrængt. Man understreger heri, at en ophævelse af ægtefællefradrag både i tjenestemandspensionen og i førtidspensionerne vil betyde så store administrative fordele, at yderligere omlægninger ikke vil frembyde særlige fordele.

Jeg mener imidlertid, at vi kan opnå en forenkling på en ganske særlig måde, nemlig ved at afskaffe det samordningsfradrag, som måske føles mest uretfærdigt af alle, nemlig samordningsfradraget i førtidspensionerne til ægtefæller, og vi foreslår derfor, at det fjernes straks fra januar 1987; det drejer sig om 40 mill. kr.

Hvad angår finansieringen af resten af fjernelsen af ægtefællefradraget, der vedrører ægtefællernes folkepension, må vi realistisk gå ind i en aftrappingsordning. Vi ønsker ikke en aftrappingsordning på 11–12 år som foreslået i betænkningen – det kan vi simpelt hen ikke byde folk, som er fyldt 67 eller 70 år – men vi ønsker en 3-årig afviklingsperiode. Det kan der forhåbentlig skaffes et bredt flertal for her i folketinget, og jeg håber, at regeringen vil lægge op til sådan en bred enighed om dette spørgsmål, så folk ved, hvad de kan disponere efter.

Jeg skal kort resumere de fire hovedpunkter, vi vil foreslå til den kommende lovgivning. Punkt 1: ændret regulering af tjenestemændenes samordningsfradrag, så de får samme regulering som tjenestemændene. Punkt 2: fuldstændig fjernelse af ægtefælle-samordningsfradraget fra førtidspensionerne fra 1. januar 1987. Punkt 3: aftrapping af ægtefællefradraget for folkepensionister, der er gift med tjenestemænd, over en 3-årsperiode. Og punkt 4: fastholdelse af samordningsfradraget i tjenestemændenes egenpension og altså ikke overflytning af den til den sociale pension.

Vi opfordrer hermed regeringen til at fremsætte sit lovforslag straks efter nytår, så vi kan få gennemført disse ændringer, inden folketinget tager på sommerferie.

Birgith Mogensen (CD):

Ved behandlingen af socialdemokratiets forslag til omlægning af samordningsfradraget i foråret sagde vi i CD, at vi forholdt os meget positivt til at imødekomme et stærkt og rimeligt ønske fra tjenestemændene om at få ophævet samordningsfradraget for ægtefæller.

Den holdning indtager vi også nu, og vi mener, at en afviklingsperiode skal være så kort som overhovedet muligt. Vi havde gerne set, at ophævelsen kunne ske på én gang, men vi kan naturligvis ikke sidde finansministerens vurdering af de økonomiske muligheder overhørig.

Der er flere grupper i samfundet, hvis forhold CD også meget gerne ser reguleret op ad, men som ansvarligt regeringsparti må vi bøje os for, at de almindelige hensyn til statsfinanserne gør, at alle mål ikke kan nås i fuldt omfang her og nu.